

Lục Tỉnh Tân Văn

聞新省六

MỖI TUẦN RA HAI KỶ NGÀY THỨ NĂM VÀ NGÀY CHỨA NHỰT

Số: 608

BÁN LẺ MỖI SỐ: 0 \$ 06

20 Mars 1919

(9 tháng hai annam
Năm Kỷ-vi)

DIRECTION ET ADMINISTRATION:

F. H. SCHNEIDER, 162, Rue Pellerin, Saigon

GIÁ BÁN

TRONG ĐỊA-PHẦN ĐÔNG-DƯƠNG	
Một năm	8 \$ 00
Sáu tháng	3 50
Ba tháng	2 00
Mỗi số	0 08
Đổi chỗ đ.	0 \$ 20

ĐẠI-PRÁP VÀ CÁC THỰC ĐIA
Mỗi số 20fr 00

PUBLICITE

ANNONCES LÉGALES ET JUDICIAIRES
Le centimètre de hauteur sur 0.06 de largeur. Le décompte des lignes est calculé à raison de 8 au centimètre quelque soit le caractère employé.

BỔ CAO

Những lời rao về việc buôn bán nếu gửi thư đến Bồn-quản lí Bồn-quản sẽ gửi cho một cái bản để gửi phân minh.

Sự minh chánh Mẫu-Quốc Lòng trung trực người Nam

Việc giặc đã tàn biệt xa rồi, bây giờ mới tỏ bày sự tôn phi phải dâng, mà giúp mọi sự khôn khéo, bởi gờ à mà ra. Hội Nghị Viện (Chambre des Députés) mới nghị định cho một người lính, mỗi lính 250 quan (theo bạc 4 fr. 50 được 55 \$); cộng chung hao phí phần là 1 cái 696 triệu quan (1 milliard 696 millions). Còn phần chuẩn cứu người tàn tật và vợ con những kẻ tử trận, mỗi năm hơn 2 cái (2 milliards).

Bởi số tiền ấy nhiều quá, nên hội Nghị Viện không nhiệm lời ông Ernest Outrey xin phần tiền bãi cơ sở, cho lính thuộc địa, đồng lương như lính Langsa. Song quan thượng bộ, M. Simon, hứa sẽ cho theo thể lệ nghị định sau.

Dầu ông Nghị Viện Outrey xin mà chẳng được lời, chúng ta cùng hết lòng cảm ơn, vì đã chịu có đến người quê hương ta.

Phải chi Nhà-nước Pháp-công đánh lòng cho lính A-nam ăn y số tiền như lính Langsa, thì chúng ta sẽ động sự vui mừng lắm.

Dầu chúng đồng thông thạo và trí huệ bằng mắt dầu, song từ giúp nước cũng tật tính. liêu minh trong cơn hỗn chiến, mà giúp quê hương. Nên chúng ta trông cậy Nhà-nước sẽ đổi lại, mà cho lính Anam khi bớt phần lương lính bãi binh, để mà chi độ, trong lúc mới về có hưởng.

Lần hồi, sẽ bãi binh si cho về lạc nghiệp. ít ngày đây, có lính 8e Bataillon Indochinois về về xứ ta. Vậy Nhà-nước, bên Văn và bên Võ, cùng các hội giúp về kế chính chiến về lo sắp đặt, mà giúp nước cho xứng đáng công lao những kẻ đã phụng sự việc thặng trận này. Cách Rước trong thể ấy là thăm phái, song lo việc bài quan cho đăng ích lợi chung, cho các hàng trong nước, thì mới gọi là toàn hảo.

Chúng ta trông Nhà-nước chẳng nỡ ra ơn rộng rãi trong việc ấy. Làm sao cho sự ịch bên bị, trong sự ra ơn, thì mới xứng đáng.

— Vậy Nhà-nước lo lập nghiệp nghề mới, dựng dựng thợ học kỹ nghệ;
— Và để sẵn sản điền thổ, dựng cho những binh sĩ khản đái làm ruộng.

Nếu tình lo lần như vậy, song ta phải hiểu cho ơn như vậy thì chẳng có thể mà cho cả phe lính hết thấy được hưởng, vì là đóng quá, nên phải lựa những kẻ tinh nghệ và những người công nghiệp nhiều — Song ta tưởng tiền cho Hải binh hồi thì ít về cho mọi người hưởng được. Nhất là về con những kẻ tử trận, cùng kẻ tàn tật, thì sao quốc-

gia cũng phải ban lương cho nó độ hồ khẩu.

Ta kể mọi đều trước này, là những việc nhà-nước phải làm, cùng những ơn Nhà-nước nên ban cho lính thuộc địa. Còn phần những kẻ sang bên xứ Langsa mới về cũng phải hải ra đặng ai này từ theo đó mà giữ, thì trong quốc-gia mới an nhàn thối thanh. Nếu làm thình việc ấy, để sau ai làm tội, ai là kẻ ỷ trách thày, sao kế biệt biệt bạch được chẳng tỏ bày.

Vậy những người quê hương ta, đi chinh chiến về về Đông-Dương, hãy xét cho biết sự thật mình, và hiểu sự gì làm được, cùng nhớ rằng, sự hữu độ, dù võ phàm, trong đức minh xin, thì là dầu làm cho đắc lợi mà chớ.

Trong cuộc quốc-gia, cùng trong cuộc tư gia, muốn cho thành lợi, thì phải chi công hàng ngày. Muốn cho nước nhà càng ngày càng thịnh, thì mọi người, phải gần công cho tập lực mà làm phần sự minh. Nên mọi người trước đã ra công giúp nước, thì Mẫu-Quốc phải làm mà lo hết, như Hoàng Thiệu, trong vậy ấy có chú sai lầm. Chẳng lẽ Nhà-nước, cố dù cho làm việc, phỏng để cho hết thảy mọi người được.

Vậy những kẻ ấy, phải độ tài năng của mình, hoặc cố nghệ tinh xảo, hoặc bởi thấy nhiều việc thông thạo hơn, mà ở nghề cũ tính thời xưa mà làm, hay là lấy nghề mới, tùy theo sự thông thạo mình đã học thêm; làm như vậy mới gọi là hay, mới khôn khéo.

Những thợ và lính mới, cùng những binh sĩ chính chiến, đã đánh dẹp kẻ nghịch thù nước Langsa, cũng là người tử nước ta, thì đã ra công giúp nước trong việc đại khái rồi. Bây giờ muốn cho quê hương riêng ta, đặng phần ích nước, thì hãy tỏ lòng ái mộ sự công chánh sự diêng năng, và nghề nghiệp riêng đã học được.

Lại sự thứ tự chúng trong Nhà-nước và thứ tự riêng của mọi người, là sự cần biết hơn hết trong nước. Ai giữ lo việc này, bởi tính nề minh họa hóa, thì đi giúp cho sự Đông-Dương sự thanh lại càng ngày càng thêm. Và lại các quan trấn nhậm xứ này đương thời, từ ra lòng ái trối, cùng ở rộng rãi cùng nước ta làm, muốn cho ta được vui mình và thành lợi càng thêm luôn. Nếu có sanh ra đều cui hủu độn, bởi lời nói hay là việc làm, ai là ta phải việc tận ích ấy mà chớ.

Nước Langsa là đại quốc quốc độ, cũng là chi khi hào cường hơn các nước thổ gian. Dân Allemands mới thấy rõ

bây giờ đây. Những quốc độ đương bên xứ thuộc địa Maroc, Algérie, Madagascar, cũng trong Đông-Dương ta, thì đã phải tru lực để răn hậu thế.

Ngày nay ta càng tăng lên đây, là hàng người đồng bang, xin tỏ bày cho những kẻ đi chinh chiến mới về, đã lập công to lớn hào kiệt, và cho mọi người trong lòng đã thù sự bất bình, nhờ mọi ơn nghĩa nước Langsa đã làm trong xứ này, lòng hiền từ, cùng sự minh chánh, đã phủ vực kẻ yêu đuôi, bị hiệp đáp. Xin nhắc lại cho rõ, nếu để cho lòng Quốc-pháp hiển từ, nhện nhục quá mức, à sẽ sanh sự báo cứu rất nên kinh khủng.

Nên hết thảy Annam ta hãy hết lòng giúp quê hương mình, làm cho càng ngày càng thịnh, là vưng phục cùng với mền Mẫu-Quốc.

BACH-VAN-THAM

(Rút trong Cochinchine Libérale dịch ra)

Về sự xuất cảng lúa gạo

(Au sujet de l'exportation du riz)

Lần này, vì sự xuất cảng lúa gạo mà các báo quan tranh luận cùng nhau, bên này thì xin với Chánh-phủ cấm xuất cảng, bên kia thì xin cho xuất cảng thông thả, hai bên y kiến bất đồng, làm cho bá tánh ở chốn chân thành, thiết xỉ ta nha mà sanh lời dị nghị rằng: C cũng vì xuất cảng thông thả hãy lâu làm cho gạo bán giá mua đã không muốn nữa mà ăn, lẽ phải rập nhau mà xin quyết mà cửu dân mới đáng là trang bác ái chớ chớ, chẳng vậy thì thôi. Sao lại còn nài xin cho xuất cảng thông thả nữa là đặng lợi gì? Có phải là đặng lợi cho nhà máy, cho hãng vận bán xuất và cho nông gia là phần ư, còn đặng lợi cho chúng dân nghèo là phần nhiều, chẳng ư. Cứ theo các lời dị nghị ấy lại sự xuất cảng lúa gạo là đều quang trong cho quốc dân làm, chớ khác khinh luận, nghĩ vì những người ở chốn phiên bản là chỗ đã làm ăn công việc nhiều, không đến nỗi đói mà còn than vạng đương ấy, những chi những người ở chốn thôn gia là chỗ khó làm ăn. mùa màng thất, làm nương không ra tiền thì hết nào nữa, kia như hạt Tanan dân sự rên siết thì cũng bởi có ấy mà sanh ra cuộc cơ can thế thảm khốn cùng, mà chưa nghe ông diên-đứ nào hoặc tâm nghĩa thì ít nhiều làm phúc mà cứu mần sanh linh lại là đồng chung, chỉ thấy các ông cậy sức bác chương, kêu nài cùng Chánh-phủ cho xuất cảng thông thả, đặng bản cho rốc vựa, hầu mong thủ lợi, độc thiện phỉ thân, chớ ít người nghĩ rằng: Minh nhớ ruộng đất khỏi sự đói nghèo, chỉ ư trong đồng loại của

mình phần nhiều không đặng như mình, mà lại gặp năm vận trời hạn, đồng ruộng loại thì đồng lệ đồng ưu, người khác ta cười, ta dù người thiếu, ngồi ngó sao đành, chỉ bằng bản lấy phần nửa cũng là hai-phần đố đồng thuê vù cũng các hàng chi phí, còn một phần nhìn lại hoặc bỏ thì cho kẻ đó, hoặc bản rẽ cho người nghèo mà làm nghĩa. Người mà nghĩ đồng thế này là bác (thương tri kia. cũng có song ít làm, chớ nói đến bác không tham ôi ề hề. Chẳng những là không nghĩa thì cho kẻ đói, mà người nghèo có đến mua lúa thì cũng tình số do; ít như một gia bản cho Chéc 1800 thì bản cho người nghèo trong xóm mình cũng chỉ cần chín chim 5 đồng đồng, Chéc mua đầu mắc về bản lấy lời, tham thày người nghèo mua mà ăn, thày sao cho kiếp, cạn xét đều lợi hơn nghĩa, tình đời bằng có, đều mới miệng mồm hơn, kiếm khổ mà yếm chể; chỉ trông lịnh trên lấy quyền đặng được, trị nước chẳng dân, định đại lẽ nào cho vira lòng bá tánh. Và hiện kim các nước trong hoàn-cầu, nước bị binh cách, nước bị hạn hạn, nước bị thủy tai, nước bị địa chấn, nước bị hỏa tai, dân tộc đảo điên, nông vụ hoàn phệ cũng nhiều, bởi thế có nước dân chết vì đói, có nước dân nhện ăn vì thiếu, có điền không-mua đặng gạo mà ăn; ước như có một số lúa gạo nhiều bằng hai bằng ba cái số của Namkỳ mà Chánh-phủ cho xuất cảng thông thả, và lấy thế thời thế năm nay và nhơn tâm-diễn chớ mà suy, thì e cũng phải hết mà chớ. Nay nghĩ việc Chánh-phủ cho xuất cảng lúa gạo, tức các nông gia thì tốt đặng đặng đặng, cái ý kiến của Chánh-phủ làm làm. Ấy vậy, chúng ta bình bát báo đương cũng nên từ tâm xét nghiệm. Trước khi làm ra cùng Chánh-phủ, như là sự lúa gạo là huyết mạch của nhơn dân, có nó dân sống không nó dân chết. nó rế dân nó mất dân đói, thà đứ chẳng tha thiếu. Văn biết rằng các ngài cũng vì cái nhiệt tâm cùng đồng loại, độc chi tài lợi nguyên lợi cho đồng bang, nguyên lợi ấy là cốt tủy, tuy là của nông gia mà là cái sống còn của quốc gia, ta ai mà không đem lòng trông mong cho đặng sự phát đạt thịnh vượng mà trở nghiệp luận làm chi cho phiên lòng đĩnh chừ, cho thất lợi đồng-bang, chính vì cái công nghĩa là sự cơ căn của chúng dân là trong, nên phải chèn lên mà bịen giới, xin các ngài nghĩ coi, cửa trên đời càng làm càng có, dân trong nước làm chết làm mòn. Và lại các ngài chắc là không rõ đích sát đặng cái số lúa gạo hiện

có của nước ta là bao nhiêu, phải đề danh bao nhiêu cho các sắc nhân dân trong lãnh-ước dùng để cho giáp mả khác-lại cũng chưa rõ Mẫu-Quốc cùng Liên-hiệp sẽ dùng bao nhiêu, duy có Chánh-phủ. nếu muốn nhọc công lo lãnh-phong cơ cho dân thì Chánh-phủ sẽ rõ ràng mà thôi; Vậy thì sự xuất cảng lúa gạo hữu

hang, vô hạn cùng tuyệt cảm, phải đề cho Chánh-phủ định đạt thế nào, miếng là đàn bản quốc khởi đầu cơ bản, điển chủ nông gia khởi chịu thiệt hại về sự lúa ít lúa những, chúng ta chẳng khác khinh luận mà làm rộn cho Chánh-phủ.

NGUYỄN-CÔNG-LUÂN.

VỤ QUẾ

(Affaire de la cannelle)

Tiếp theo

Muốn cho đăng rộng đảng và tự tung tự tác trong vụ thuế, Louvet lập chi ngày 26 mai 1916 thuyết những tiết-chế rất qui rất tiến cho việc chế hàng-lưu là chủ nhà của Louvet, vì biết phần việc sự Louvet không có chút quyền nào cả thấy, mà các quan thường-tì lại phủ thác o-hò không để hậu hoan, Louvet mới bắt sự kiểm-sát hàng hóa vận-xuất. Bồi kiểm sát rồi, muốn ngửa sự huật trái xảy đến trong việc chế hàng-lưu là mới lớn của mình, Louvet bèn bắt luôn sự đổi thay phiên thứ trong hàng chức-việc kiểm-sát dưới tay mình đúng xa lánh những ti-chức không vậy ý rồi đem những ti-chức nào, đầu không phải đồng lứa, mà hay bề thế, không cần mẫn công việc, cứ hề thấy giấy vận-xuất hàng hóa thì công lưng phết quí thủ hàng đã khai, không để khai như-thông mà chủ tình những quẻ Louvet chẳng cần gì các ti chức ấy, phải đồng lòng mới là lần thuế được. Nói sự biến khác bề thế vì tiết chế trong chi truyền của Louvet lập ra ngày 26 mai 1916 khiến nên, vì tình của Louvet chỉ giao bắt chánh về sự kiểm-sát hàng hóa, biểu chi kiểu hàng (echantillons) của vận-hóa-nhơn nạp mà xét, cũng đủ mà đòi-đào việc bất lương của Louvet làm bởi vậy cho nên, bọn chủ hàng-lưu đều khai la như-thông, ti-chức kiểm-sát của Louvet chẳng hề có xét, cho đến năm 1917 quan trên có thông cho Louvet, hay, những lời đàng-ngắc nhạo cho các quan phủ Quinz'y Thượng-chánh ngoài Annam, của hàng Đông Dương của ban nội Thượng-mới Kỳ nghệ Đông Dương bên thành Paris, về sự chế quẻ-lưu trong đất nam kỳ nhiều lắm, mà không chịu không thêm kể đến, cứ quẻ-lưu những lời chi giao của, kể bề trên đây Louvet là quan đầu phòng ti kiểm-sát phải nghiêm xét hàng vận-tải các nhà vận-xuất của kiểu-cư đã chi danh chi hiệu cho biết là nhà an hàng ngoài Annam chứ vao. Louvet cứ việc tự-vì và phờ những tờ khai « như-thông » như thường. Nếu Louvet mà chẳng kiên tâm tự lợi về sự chế quẻ-lưu, thì những hàng mẫu-khai sự chẳng hề ra khỏi với Louvet cho đến tháng Louvet về cho đến đời M. Muret là viên-chức kiểm-sát về ý coi sao những hàng vận-xuất khai là « như-thông » thường quẻ, lấy làm mới xin xét; Louvet không cho. Đường ấy Louvet vì lợi tự của mình mà cần-đầu việc hành chánh chẳng? Ấy là đầu bên phần tra-án đã biên phần minh bạch.

Phần tra-án đã kết rằng Louvet có nhân (lính một số bạc trên ba muôn đồng (30.000) bạc thường công Louvet làm những đầu tội ác. Vận-hóa-nhơn có hứa cho Louvet 2 884 đồng về kỳ vận-xuất 206 tháng quẻ bữa 26 mai 1918. Nhưng bởi cơ gian đi lâu, hàng vận-xuất không đăng, từ nhiên lời hứa không gin, Louvet không có lãnh bạc. Sự thiệt hại cho số Thượng-chánh đã rằng; nói cái quẻ lâu không, trường-thuế mất trọn 316.640 quan tiền thuế. Nếu bữa 26 mai 1918, ti-chức kiểm-sát mà không khẩn-khải, không làm cho vụ chế hàng lưu đã bắt được ra cho phần minh, thì trường thuế xuất cảng còn mất 49.470 quan nữa.

Louvet bị bắt bữa 13 juin 1918, không phải là không kêu oan than ưc, nói một hai bị bọn đồng bị-cáo khai gian, song nói mà không đem chi làm bằng cơ. Louvet nói mình bị cáo gian; nói vậy đúng có thể của mình, đặng chối những đầu bị trách cứ và đặng phá sự thật mà thôi chớ.

Mình hơn là chớ nên phụ những lời khai quyết của bọn vận-hóa-khách đã khai cho Louvet là người chúng nó đã có tình giao thiệp rất hậu, là người chúng nó đã thường công làm gian chẳng ít, vì

những lời khai ấy chẳng những có bút chì nhựt-ký vì bằng chắc chắn mà thôi, chắc chắn vì xét trong số cái của mình, nhà buôn ấy, (là nhà cái tự danh chẳng còn để chút gì nghĩ hoặc) cũng quẻ vậy, mà lại còn số hồ-khẩu lập ra chỉ rõ rằng cuộc vận-xuất quẻ đó, là một cuộc chế hàng lưu rất rộng về ti kiểm-sát của Louvet làm đầu.

Thoán lại sự ngày 10 mai Muret trong tuần tháng avril 1918 là khi M. Muret cố ý coi hàng vận-xuất rất nhiều mà chuển nào cũng là khai như-thông không thì mủ-đào (keo) là thứ trong thuốc-dây này không có đầu nhiều dữ vậy, muốn xét; sự Louvet đăng lúc nửa đêm 26 avril 1918 thỉnh tình nghi thuyền từ tàu Pnom-Penh với bờ chế hàng lưu, rồi để bọn chế hàng lưu bên thuyền mà qua tàu Pnom-Penh một mình; sự Louvet bày lời đối gạt ti-chức kiểm-sát đặng nói phui pha sự chen vào việc mình vô can đự; sự Louvet ưu-tư than tức khi hàng lưu đã bị bắt; sự lo lắng sắp đặt mưu kế với người này kẻ kia, như vậy con là Ste Rose lính với Lâm-Hàng biểu Lâm-Hàng đống cho Thuong-chánh 6 000 đồng bạc mà chịu phạt đăng tình em cho rồi; các việc ấy chỉ rõ ra quá quyết cái tự l m của Louvet trong cuộc hàng lưu đã chớ rồi và cũng quá quyết cái lợi riêng cho Louvet trong cuộc hàng lưu bị bắt đêm 26 mai 1918 dưới tay « nom-Penh » đó.

Nếu chẳng nói lời của Louvet khai với quan tra-án về sự mình vô cơ mà xuống tàu Pnom-Penh hàng lúc thăm canh đăng mà tỏ ý mình thanh-liêm trong cuộc chế quẻ lưu, là việc tro cười, thì chưa phải đủ. Hãy tin rằng lúc đó Louvet vì chế trường, vì cơ chỉ tâm mà làm như vậy, Louvet tưởng lại tại ti-chức của mình làm khai, nên mới điểu-thần, theo lời Louvet khai, xuống tàu Pnom-Penh khi đăng lời cáo nạn của bọn chế hàng-trả là mất theo lời đặng Thủ-đức đồn mình mà thưa; song rồi cho Louvet, vì cơ Lâm-Hàng phẩn đời, khai quyết rằng khi hàng bị bắt rồi, tức thì nói đi kiểm Louvet, gặp Louvet đang an cơm tại nhà bà Ste Rose thì mới tỏ, thiệt trước sau mới nói cho Louvet nghe, Louvet bèn cùng nói đi xuống tàu một lượt. Thoán lại việc tuần đó kể-sát chẳng phải là việc Louvet đặng tự đặng tự phần sự của M. Fenoillet phần việc chẳng cần hề chi với phần kiểm-sát, mà vậy, còn phải nghĩ, vì đầu ti-chức có làm lạc đi, thì sự làm lạc ấy duy có phờn phần này chế hàng sửa lại được mà thôi, thì sự sự Louvet chen vào đó, mà nói là việc công nói cũng không ra là.

Về việc an hối trong vụ phát giấy phép cất hàng, Louvet cũng la oang, song phần tra-án có biên rằng phụ lòng tin cậy của quan trên phủ thác cho mình thế hành, Louvet phát giấy phép ấy cũng là thế tự lam và làm cho các nhà vận-hóa-phải thừa dịp hưởng lợi mà đống thuế-hồng cho mình.

Còn về sự tìm biết những quẻ lậu ấy chớ đi về đâu, như là mấy, chuyển đống lúa với Louvet mà phần tra-án đã tra ra, thì tìm biết chắc chưa đặng.

Phần tra-án luận cho Louvet lập nên sự-sấn lớn, mà Louvet không chỉ của ấy bởi đầu mà có được; hoặc có chỉ mà khó tin như thật, những lời Louvet phẩn giãi.

Bị-cáo đều không có tiền án.

Tóm lại

Nội bộn bị cáo

Thứ nhất Louvet:

1° Nhảm 1.344 đồng bạc của Châu-Xuân với Lâm-Hàng hứa chịu về sự chế 206 tháng quẻ theo tờ khai gian số 3369 chớ bữa 26 mai 1918, cứ mỗi tháng 14 đồng.

2° Nhảm lời hứa cho 1.540 đồng cứ mỗi tháng 14 đồng về sự chế-lưu 110 tháng quẻ

theo tờ khai gian số 3370 của Châu-Xuân và Lâm-Hàng.

3° Ngày 15 mai 1918 ăn của Tri-Cung-Chiêu và Lâm-Hàng 1.116 đồng, 12 đồng mỗi tháng, cho chớ 93 tháng quẻ lậu theo tờ khai gian số 3212.

4° Cũng ăn của Tri-Cung-Chiêu và Lâm-Hàng 1.344 đồng, chia ra 13 đồng mỗi tháng cho chớ 112 tháng quẻ lậu theo tờ khai gian số 3213.

5° Ăn 1 000 đồng, mỗi tháng 10 đồng cho chớ 100 tháng quẻ lậu theo tờ khai gian số 2915.

6° Ăn 1 344 đồng, cứ mỗi tháng 12 đồng, cho chớ 112 tháng quẻ lậu theo tờ khai gian số 2619.

7° Ăn 1 130 đồng, cứ mỗi tháng 10 đồng, cho chớ 113 tháng quẻ lậu theo tờ m u khai số 4667, biết hàng lưu mà ăn rồi bỏ quẻ, chẳng gin phần sự mình là Tri-Cung-Chiêu với Lâm-Hàng là kẻ lo lót với mình cho lậu.

8° Ngày 15 novembre 1917 ăn của Lu-Dực với Thuong-Tông 100 đồng rồi nhảm mất bỏ qua phần sự để cho chớ lậu 25 tháng quẻ cứ mỗi tháng 4 đồng; Lu-Dực với Thuong-Tông chớ lậu theo tờ khai gian số 5.895.

9° Ăn của Lâm-Minh với Lâm-Hàng 2 000, cho chớ lậu 200 tháng quẻ theo tờ khai gian số 5 815, cứ mỗi tháng ăn 10 đồng.

10° Ăn của hai tên sự 1 500 đồng cho chớ theo tờ khai gian số 2 0 6. 150 tháng quẻ lậu cứ mỗi tháng ăn 10 đồng.

11° Ăn cũng của hai tên sự 650 đồng, cho chớ là 65 tháng quẻ theo tờ khai gian số 4 754, cứ mỗi tháng ăn 10 đồng.

12° Ăn của của Lâm-Minh với Lâm-Hàng 294 đồng cho chớ 4 quẻ theo tờ khai gian số 6 343 32 tháng quẻ, cứ mỗi tháng ăn 7 đồng.

13° Sau cũng ăn của hai tên sự một lần 832 đồng nữa, cho chớ theo tờ khai gian số 3 197, 126 tháng quẻ, cứ mỗi tháng ăn 7 đồng; biết hàng chuển từ 9. 10. 11. 12 3 tháng lậu, mà ăn rồi nhảm mất bỏ qua phần sự mình là quan đầu phong ti kiểm-Sát, đặng giúp cho Lâm-Minh với Lâm-Hàng là tay đã dẫn hối cho mình mà hưởng lấy cuộc chế lậu.

14° Ăn của Ngô-Ngư với Lâm-Hàng 1 250 đồng rồi bỏ quẻ phần chức trách mình là quan đầu phong ti kiểm-sát, cho chớ theo tờ khai gian số 3 649, 125 tháng quẻ lậu cứ mỗi tháng ăn 10 đồng.

15° Bữa 1er, 16, 27 juin và 29 mai 1917 cơ ăn của Châu-X-án và Lâm-Hàng 18 đồng, 64\$90, 43\$20, 86\$40, cho chớ kèm cứ mỗi tháng 100 k. ăn 1\$50.

16° Bữa 19 février, 8 và 11 mai 1917, cơ ăn của Lu-Dực mỗi lần phát giấy phép cất hàng vậy là 100 đồng, đầu rằng phần việc ấy là phần việc của mình không đặng đi tiền bạc chi cả.

17° Bữa 28 juillet, 6 novembre 1917, 7 janvier, 2 février, 29 mars, 13 avril và 21 mai 1918 ăn của Lu-Dực mỗi cái giấy phép cất hàng vậy là 140 đồng, đầu rằng việc ấy là phần việc mình phát cho, không đặng đi tiền bạc chi cả.

18° Phần minh là quan chức coi điệt sự chế lậu lại đồng lòng với Châu-Xuân và Lâm-Hàng, bữa 26 mai 1918, toàn chớ lậu hàng cấm xuất cảng, theo tờ khai gian số 3.369 và 3 370.

19° Phần minh là quan chức coi điệt sự chế lậu lại đồng lòng với Tri-Cung-Chiêu và Lâm-Hàng, bữa 18 mai, 25 avril, 27 août 1918, chớ quẻ lậu theo tờ khai gian số 1.212, 3 213, 2 612, 2.613 và 4.057.

20° Phần minh là quan chức coi điệt sự chế lậu, lại dạy biểu và giúp sức cho Lu-ưc và Thuong-Tông bữa 15 novembre 1917, chớ quẻ lậu theo tờ khai gian số 3-295.

21° Cũng đồng một phần trách sự, bữa 10 novembre, 23 juin, 5 septembre, 31 mai 1917 chỉ biểu và giúp sức cho Lâm-Minh với Lâm-Hàng chớ quẻ lậu theo tờ khai gian số 5 615 5 616 4 754, 3 640, 3 197.

Thứ hai Châu-Xuân và Lâm-Hàng

Đầu hối với quan đầu phong-ti kiểm-sát, Thuong-Chánh mà chớ hàng lưu:

1° Bữa 26 mai 1918 hứa cho 1.344 đồng và 1.540 đồng.

2° Bữa 1er, 27 juin và 29 mai 1917 cho Louvet 186, 64\$30, 43\$20, 86\$40.

3° Bữa 26 mai 1918, làm tờ khai gian số 3 369, 3 370 mà toàn chớ hàng cấm xuất cảng.

4° Bữa 26 mai 1918, mẫu khai hàng minh chớ theo tờ khai gian số 3 369 và 3 370.

II° - Tri-cung-Chiêu và Lâm-Hàng

Lo với Louvet mà chớ hàng lưu:

1° - Bữa 16 mai 1918, 23 avril 1918, 27 août 1917 lo với Louvet 1116 \$, 1344 \$, 1000 \$, 1344 \$, 1130 \$.

2° Dùng giấy mẫu khai số 3212, 3213, 2618 2619 4637 mà vận xuất hàng cấm.

3° Mẫu khai với Thuong chánh thủ hàng minh chớ hàng.

IV° - Lu-Dực và Thuong-Tông

1° Bữa 15 novembre 1917, lo với Louvet 100 đồng đặng Louvet nhảm mất bỏ quẻ cho mình chớ hàng lưu theo giấy mẫu khai số 5995.

2° Chớ hàng cấm xuất cảng.

3° Mẫu khai thủ hàng minh chớ với số Thuong-chánh.

V° - Lâm-Minh và Lâm-Hàng

1° Ngày 10 novembre 1917, 23 juin 1917, 3 s ptembre 1917, 31 mai 1917 lo với Louvet 2680 \$, 1500 \$, 650 \$, 224 \$ và 832 \$ đặng Louvet nhảm mất cho chớ hàng lưu theo giấy khai xuất cảng số 5815, 5816, 4754, 5649, 3197.

2° Chớ hàng cấm xuất cảng.

3° Mẫu khai với số Thuong-chánh thủ hàng minh chớ.

VI° - Lâm-Hàng

1° - Bữa 25 juin 1917 đồng lúa với một tên bị cáo, đầu, lo với Louvet 1600 đặng đặng Louvet nhảm mất bỏ quẻ phần sự cho chớ hàng lưu theo tờ khai vận xuất số 3649.

2° Chớ hàng cấm xuất cảng theo giấy mẫu khai hàng vận xuất số 3649.

3° - Mẫu khai hàng vận xuất với số Thuong-chánh.

Mình muốn mua đồ ngon mà đi tết ông Đai mới được
thường đi-day công trạng, thì có chi mua cho
hàng thủ rừu DUBONNET này đây!

